

PARRÒQUIA DE SANTA MARIA DE PUIGCERDÀ

*Diumenge XV durant l'any
16 de juliol de 2017.*

OIENTS I SEMBRADORS DE LA PARAULA.

La paràbola del sembrador ens suggereix almenys dues actituds per a la vida de tot cristià: la primera és ser terra bona per a acollir la Paraula que Déu sembrà un dia en el nostre cor i continua sembrant a través de persones i situacions amb qui ens toca coexistir. Cal estar atent i descobrir en el que passa a prop nostre la veu misericordiosa de Déu que ens crida a donar fruit. La segona actitud és la de ser sembradors generosos de pau, amor, bondat, perdó, justícia... col·laborant amb Crist i continuant la tasca dels apòstols. I a més de sembradors, hauríem de ser llavors d'aquests valors del Regne, conscients que en la natura i en els plans de Déu, la llavor mor per a donar vida a la nova espiga. La llavor no veu el fruit que produirà. El fruit el cullen i se n'aprofiten altres.

Déu ens crida a ser sembradors i llavors.

Donem-li glòria fent el que espera de nosaltres.

AVUI FESTA DEL ROSER A PUIGCERDÀ

Celebrem amb goig la Festa Major que ens omple de joia i de bons desigs dels uns per als altres. Ens porta a obrir el cor, fer sorgir l'alegria que hi ha dins nostre, compartir, convidar i estrènyer els lligams de germans. Els profetes i Jesús mateix descriuen el Cel com una gran festa perquè el destí de l'home i el sentit de la seva vida no és el sofrir i morir, sinó el celebrar, alegrar-nos i fer festa. Visquem amb joia la nostra diada del Roser com un anticipació de la festa del Cel.

MARE DE DÉU DEL CARME

Avui dia 16 es celebra també la Festa de la Mare de Déu del Carme. La Sagrada Escripura ens parla de la bellesa del Carmel. En aquesta muntanya el profeta Elies es retirà a pregar al Déu d'Israel demanant-li la fortalesa i la perseverança. Durant el segle XII uns eremites fundaren una orde religiosa dedicada a la contemplació sota la protecció de la Mare de Déu. Els pobles de la mar i d'altres institucions tenen la Verge del Carme com a patrona.

22 JULIOL: STA. MARIA MAGDALENA.

La força de la Magdalena rau en el sentir-se estimada per Jesús. Per això quan els apòstols abandonaren a Crist, ella restà al seu costat fins el Calvari. El diumenge de Pasqua quan tothom dormia ella anà a fer-li companyia al sepulcre. En premi de l'amor, Jesús ressuscitat se li aparegué i li confià el missatge d'anunciar aquesta Bona Nova als apòstols. Jesucrist també ens estima amb el mateix amor.

MISSATGE DEL SANT PARE FRANCESC.

Al Simposi Internacional de Catequètica 11-14 Juliol. Buenos Aires.

Sant Francesc d'Assís, quan un dels seus seguidors li insistia perquè li ensenyés a predicar, li va respondre d'aquesta manera: "Germà, quan anem a visitar els malalts, ajudem als nens i donem menjar als pobres ja estem predicant". En aquesta bella lliçó es troba tancada la vocació i la tasca del catequista. En primer lloc, la catequesi no és un "treball" o una tasca externa a la persona del catequista, sinó que "s'és" catequista i tota la vida gira entorn a aquesta missió. De fet, "ser" catequista és una *vocació de servei a l'Església*, que s'ha rebut com a do de part del Senyor i l'ha de transmetre al seu entorn. D'aquí que el catequista hagi de tornar constantment a aquell primer anunci o "kerygma" que és el do que li va canviar la vida. És l'anunci fonamental que ha de ressonar una i altra vegada en la vida del cristià, i més encara en aquell que està cridat a anunciar i ensenyar la fe. «No hi ha res més sòlid, més profund, més segur, més dens i més savi que aquest anunci» (*Evangelii Gaudium*, 165).